

«ملودی های جاودانه»

پرفروش ترین تئاتر تاریخ مشهد شد

تئاتر «ملودی های جاودانه» به تهیه‌کنندگی حامد یزدی با فروش بیش از ۱۲میلیارد ریال، پرفروش ترین تئاتر تاریخ خراسان رضوی شد. نویسنده و کارگردان این تئاتر، کیوان صباغ، در گفت‌وگو با ایرنا گفت:

اجراهای این نمایش از

۱۳مهرماه در مشهد آغاز شده است و تا روز گذشته، فروش اینترنتی آن بر اساس سامانه «گیشات» به بیش از ۱۲میلیارد ریال رسیده است. کیوان صباغ بیان کرد: یک گروه ۴۰ تا ۵۰ نفره شکل دهنده این تئاتر بودند. استقبال از این تئاتر که محتوای کم‌دی دارد، به حدی بوده است که هر شب صندلی‌های سالن لبریز از جمعیت می‌شده است. به گفته‌وی، این نمایش از تعدادی بازیگران حرفه‌ای و تازه‌کار تشکیل شده است. تئاتر کم‌دی در رفتار، کلام و موقعیت است که در کنار آموزنده بودن، برای مخاطب شرایط مغرخی را فراهم می‌کند و لبخند را بر لب می آورد. کارگردان «ملودی های جاودانه» افزود: موضوع این تئاتر درباره فردی است که می‌میرد و در برزخ بهشت و جهنم قرار می‌گیرد و یک تجربه متفاوت را برای مخاطب ترسیم می‌کند. کیوان صباغ از نویسندگان و کارگردانان با سابقه مشهد است. وی تاکنون ۲۲ نمایش تولید کرده که هفت اثر از آن‌ها جزو ۱۰نمایش پرفروش خراسان رضوی بوده است. این تئاتر هر شب در سالن اصلی تئاتر شهر، واقع در بوستان ملت، به روی صحنه می‌رود.

درخشش عکاس مشهدی جشنواره «لاک‌پشت طلایی»

هجدهمین دوره جشنواره عکس «لاک‌پشت طلایی» با موضوع محیط زیست و طبیعت در مسکو روسیه به کار خود پایان داد. در این رویداد، مهدی وقاری، عکاس جوان ایرانی، موفق شد رتبه دوم جشنواره در بخش انسان و طبیعت را کسب کند. این جشنواره

بعد از پنج مرحله دوری از بین ۱۴۴۶۸ اثر از ۹۰کشور در سیزده رشته بعد از داوری، ۱۷۷ عکس را به عنوان برتر در نمایشگاه انتخاب کرد.

چار سوق هنر

«علت مرگ: نا معلوم» به اسپانیا می رود

فیلم سینمایی «علت مرگ: نا معلوم» در جدید ترین حضور جهانی خود در سی و ششمین دوره جشنواره فیلم خیرونا (The Girona Film Festival) در بخش فیلم های بلند داستانی رقابت می کند. این جشنواره سینمایی از ۴ تا ۹ نوامبر (۱۴ تا ۱۹ آبان ۱۴۰۳) در شهر خیرونا ی اسپانیا برگزار می شود. همچنین مذاکرات برای اکران این فیلم به کارگردانی علی زرنگار در سینماهای ایران در دست انجام است.

«مهر و ماه» استاد موسیقی منتشر شد

مجموعه های «مهر و ماه» و «سرود سپیده» علی اکبر مرادی، مدرس و نوازنده عرصه تنبورنازی، با همراهی پژمان حدادی نوازنده سازهای کوبه ای در قالب سه نسخه مجازی پیش‌رو می مخاطبان قرار گرفت. «مهر و ماه» از مجموعه نواهایی است که در سال ۱۹۹۸ میلادی در آمریکا اجرا شده است. این اثر دونواری تنبور و سازهای کوبه‌ای تمبک و دف بوده و بیشتر قطعات آن به صورت بداهه نواخته شده است. موسیقی این اثر نیز تلفیقی است که بنیان آن مقام های تنبور، موسیقی فولکلوریک کردی و موسیقی سنتی ایران است. در پروژه «مهر و ماه» برای اولین بار ساز تمبک با نوای تنبور همراه شده است که تجربه ای موفق به نظر می رسد.

اخبار هنری مشهد

«عزیز» به «دیدار با دیوانگی» دعوت شد

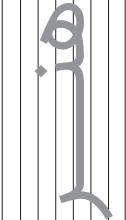
فیلم سینمایی «عزیز» ساخته مجید توکلی در جشنواره «دیدار با دیوانگی» در تورنتو به نمایش گذاشته می شود. به گزارش ایسنا، سی و دومین جشنواره فیلم «دیدار با دیوانگی» از ۴ تا ۱۳ آبان (۲۵ آکتبر تا ۳ نوامبر) در تورنتو کانادا برگزار می شود و فیلم سینمایی «عزیز» در این رویداد سینمایی به روی پرده می رود. در فیلم جدید توکلی، آزاده صمدی، روزبه حصاری، بهمن صادق حسنی، رضا عباسی، شیرین محسنی، عقیق بلوری و زنده یاد فاطمه محمدی بازی می کنند.

۴شنبه

۱۹ آبان ۱۴۰۳
۱۶ ربيع ثاني ۱۴۴۵
۲۳ مرداد ۱۳۹۲

۱۱

گفت وگو با امیرحسین کشمیری، فیلم ساز مشهدی، که با اولین اثرش

در جشنواره های فیلم کوتاه تهران و کودک ونوجوان اصفهان حضور داشته است

اثری برای شکستی بایکوت خبری

شکیبا افخمی راد

گفت وگو
روز

از سال گذشته و بعد از انجام عملیات طوفان الاقصی، موج جدیدی از تولید آثار تصویری با محوریت غزه و فلسطین در کشورمان آغاز شده است. آثاری که به هرنحوی تلاش دارند جنایات رژیم صهیونیستی و همچنین مقاومت و مظلومیت مردم غزه را به تصویر بکشند. یکی از جدیدترین فیلم های کوتاهی که با محوریت این موضوع در مشهد ساخته شده است، «یک دو سه» نام دارد. فیلمی به کارگردانی امیرحسین کشمیری هنرمند جوان شهرمان که از تولیدات باشگاه فیلم رویش محسوب می شود. این فیلم تا به اینجا توانسته به دو رویداد مهم چهل و یکمین دوره جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران و سی و ششمین جشنواره فیلم های کودکان ونوجوانان اصفهان راه پیدا کند و همچنین جایزه بهترین کارگردانی بخش غزه جشنواره کودک و نوجوان را به دست آورد. به همین بهانه ما با امیرحسین کشمیری درباره اولین اثرش گفت وگویی داشته ایم که در ادامه می خوانید.

ضبط یک روزه

داستان «یک دو سه» درباره دختری پنج ساله به نام حنا است که تحت تأثیر دیدن تصاویری از آزار دیدن کودکان غزه با اورژانس اجتماعی تماس می‌گیرد تا ماجرای یک کودک آزاری را گزارش دهد. داستانی که به واسطه گرهِ خوردن عملیات طوفان الاقصی با تبلیغات اورژانس اجتماعی در ذهن کشمیری شکل می‌گیرد. او در این باره می‌گوید: اورژانس اجتماعی توسط آمریکا راه اندازی شده، کشوری که خودش در همکاری با اسرائیل و ماجرای غزه، حقوق کودکان را نقض کرده است و همچنین خبرهای آزار کودکان فلسطینی را بایکوت می‌کند. درواقع این نقض عجیب قوانین از سوی آغازگر اورژانس اجتماعی توجه من را جلب کرد تا فیلم «یک دو سه» را بسازم. این کارگردان یکی از ویژگی های مهم فیلمش را بهره گیری از کودکی پنج ساله به عنوان بازیگر اصلی می‌داند؛ کودکی که به واسطه چهره

معصومش، فضای فیلم را تلطیف و هر انسانی را وادار به همذات پنداری می‌کند. کشمیری همچنین جهان شمول بودن فیلم «یک دو سه» و دوری از شعارزدگی را به عنوان دیگر ویژگی های مهم اثرش مطرح می‌کند و صحبت هایش را این گونه ادامه می‌دهد: من و گروهم جزو اولین افرادی بودیم که بعد از طوفان الاقصی تصمیم به ساخت اثری با محوریت مظلومیت مردم غزه گرفتیم. ما در واقع می‌خواستیم با یک فیلم کوتاه چهار دقیقه ای که به راحتی در ایران و جهان قابل انتشار است، بایکوت خبری را کمی بشکنیم و صدای مظلومان باشیم. او درباره چالش هایی که در ساخت فیلم «یک دو سه» با آن ها روبه رو بوده است نیز بیان می‌کند: «یک دو سه» در یک روز باید ضبط می‌شد، از این رو ما مجبور بودیم نزدیک به دوازده ساعت با بازیگر کودک فیلم بازی کنیم تا بتوانیم تصویربرداری را پیش ببریم. درواقع اگر یک درصد او گریه می‌کرد و می‌گفت دیگر نمی‌خواهد ادامه دهد، کار ما تعطیل می‌شد.

ضعیف در ارائه روایت مستقیم از فلسطین

کشمیری که باور دارد تا به امروز آثار کمی درباره فلسطین در کشورمان ساخته شده است، درباره چالش های ساخت فیلم با این مضامین می‌گوید: یکی از مهم ترین مسائلی که کار را برای فیلم سازان ما در ارائه روایتی مستقیم از فلسطین و غزه سخت کرده، متفاوت بودن زبان هاست. چون آن ها باید فقط به دنبال بازیگرانی بگردند که زبان عربی بلد باشند. از سوی دیگر پیدا کردن لوکیشنی که شبیه فضای غزه و خانه های تخریب شده اش باشد نیز چالش های خاص خود را دارد. او ادامه می‌دهد: هیچ کدام از ما تجربه حضور و زیست در غزه را نداریم از این رو نمی توانیم روایتی کاملاً واقعی را به تصویر بکشیم. در حالی که آثار خود فلسطینیان با وجود کیفیت فنی پایین تر، درپیشه ها و راه های جدیدی را به روی مخاطبان باز می‌کنند. کشمیری ارائه روایت مستقیم از غزه را کار سختی برای فیلم سازان کشورمان می‌داند و خاطرنشان می‌کند: ویتترین فیلم کوتاه در کشور ما، جشنواره فیلم کوتاه تهران است و من تمام آثار این بخش را دیده ام. آثاری که

نسبت به سال گذشته رشد چشمگیری داشتند، ولی همچنان فاصله شان با فیلم هایی که در دنیا ساخته می‌شود، زیاد است. این کارگردان باور دارد، فیلم هایی که به شکل غیر مستقیم به فلسطین و مظلومیت مردمانش می‌پردازند و به زبان فارسی نیز تولید شده اند، از کیفیت بهتری برخوردار هستند. آثاری که در داستان‌شان گریزی به اتفاقات غزه دارند و روایت های متفاوتی را به تصویر می‌کشند.

آثاری که مناسب کودکان نیستند

کشمیری که جایزه بهترین کارگردانی بخش غزه را از جشنواره فیلم های کودک و نوجوان کسب کرده است درباره ساخت آثاری با این محوریت برای مخاطب کودک می‌گوید: ساخت آثار کودک و نوجوان، منطق و داستان و درام خودش را می‌طلبد. منطقی ساده‌وروان که کودک بتواند آن را درک کند. اما از آنجایی که بیشتر فیلم سازان برای منتقدان و داوران اثر می‌سازند به دنبال ارائه آثارشان در جشنواره های مختلف درکنار جشنواره کودک و نوجوان هستند، تلاش می‌کنند درام داستان

فیلمشان قابل حدس نباشد و معنای عمیقی ایجادکنند. به گفته او بیشتر فیلم های کوتاهی که در جشنواره کودک ونوجوان به نمایش درآمدند نیز به موضوع های عمیقی می‌پردازند که فهمشان برای مخاطب کودک سخت بوده است. این کارگردان با اشاره به ضعف های موجود در عرصه فیلم سازی برای کودکان یادآور می‌شود: در سراسر دنیا آثار زیادی با محوریت مظلومیت کودکان غزه ساخته شده است. در این آثار، هرچند از حضور کودکان استفاده کرده اند، اما خشونت و کشتار بسیاری را به تصویر می‌کشند. به همین دلیل، این آثار مناسب کودکان نیستند.

کشمیری راه حل این معضل را فاصله گرفتن از مسیر فیلم سازی برای جشنواره های داندو پیرای افزایش کمی و کیفی آثار کودک و نوجوان پیشنهاد می‌دهد: به نظر من نهاد و سازمان هایی که در عرصه تولید آثار تصویری فعالیت می‌کنند، باید به پرورش فیلم ساز با متدهای روز دنیا بپردازند و بر روی جوانانی که مراحل مقدماتی را یاد گرفته اند صرفاً برای فعالیت در عرصه کودک و

گزارشی از نشست «بازنمایی معارف دینی در سینما» در مشهد

هنر مهم ترین ابزار برای تجلی اندیشه است

اتفاق جدی صورت نگرفته است، گفت: پیش از آنکه به سینما به عنوان یک ابزار بپردازیم، باید پرسش های بنیادین خود را درباره آن مطرح کنیم. تا زمانی که ندانیم فلسفه چیزی که می خواهیم از آن استفاده کنیم چیست، هیچ وقت نمی توانیم از آن در راستای اهداف خود بهره ببریم.

دراماتورژی یا نمایش پردازی در سینمای دینی

وی در ادامه نشست به مباحثی چون «دراماتورژی» یا «نمایش پردازی» در سینمای دینی پرداخت و اظهار کرد: باید بتوانیم یک مفهوم و معنا را به متنی تبدیل کنیم که ظرفیت دراماتیک و اجرایی داشته باشد. دراماتورژی در سینمای دینی بسیار پیچیده تر از زانرها یا گونه های دیگر سینمایی و نمایشی است. ما در کشور دچار نوعی تقلیل گرایی هستیم، یعنی یک ابزار را در جایگاه غیر واقعی خود استفاده می‌کنیم. این امر باعث می‌شود خودمان و آن ابزار دچار آسیب شویم. این پژوهشگر سینما افزود: من متقدم اکنون سینمای دینی زائر نیست، بلکه می‌تواند تبدیل به زائر شود. یکی از مؤلفه های ساده زائر مخاطب پسند بودن است؛ سینمای دینی زمانی می‌تواند تبدیل به زائر شود، که حداقل این مؤلفه را داشته باشد. یکی از عناصر مهم سینما سرگرمی بوده، که از دیدگاه برخی یک معنای سیخف است. در صورتی که افراد برای

اهمیت نهادها در سینمای دینی

وی با اشاره به اینکه تمام عناصر بصری در هنر دینی، به یک عنصر برای انتقال معنا، محتوا و فرم تبدیل می‌شود، بیان کرد: در هنر دینی بیش از هر هنر دیگری، نهادها دارای معنا هستند. به اعتقاد من مهم ترین نمادی که در آن معنا دارد رنگ است، زیرا در تاریخ بشر وادیان، رنگ هابسیار حاوی معنا هستند و نسبت به آن موضع دارند. در هنر دینی توجه به فضا سازی یک امر مهم است؛ برخی فکر می‌کنند محتوای دینی یعنی توجه به همین لایه های سطحی از دین که خودشان متوجه شده اند، در صورتی که لایه های زیرین دین محتوای ما را مشخص می‌کند، که شامل مسائل اخلاقی و باورهای دینی بوده و حتی ممکن است برخی به سراغ تجربیاتی که خود در فضای دینی با آن روبه رو شده اند، بپردازند.

استادی هدف سینمای دینی را به تعالی رساندن

انسان بیان کرد و افزود: این بخش باید بتواند احساس شما را درگیر کند و در عین حال بروی فرم و محتوا نیز اثر بگذارد. هماهنگی مسئله دیگری است که باید در هنر دینی به آن توجه کنیم؛ بزرگ ترین مسئله ما با فیلم سازانی در حوزه دین این است که درکی از مفاهیم دینی ندارند. چون هیچ گاه بین هنرمندان، اندیشه و رزان حوزه هنر و نهاد های متولی دینی ارتباطی برقرار نبوده است. خلافت نیز عنصر مهم دیگری است، که ضمن فهم و دریافت درست مفهوم انتزاعی دینی، تبدیل شدن به فرم نیازمند آن است. یکی از مشکلات بزرگ ما در سینمای دینی، مواجه نبودن با موضوع هایی است که عینیت ندارد و به طور مستقیم مشاهده نمی شوند. وقتی این اتفاق رخ می‌دهد، با مسئله ای به نام تفسیر، تأویل و تعبیر روبه رو می‌شویم. این کار را سخت می‌کند، یعنی ما با پدیده ای مواجه هستیم که به دلیل نبود عینیت تفسیرپذیر است و باید آن را به فرم تبدیل کنیم.

لزوم ایجاد هماهنگی بین دین و هنر

وی بیان کرد: مفاهیم دینی پیچیده هستند و ابعاد مختلف دارند، که به راحتی نمی‌توان آن ها را منتقل کرد. مخاطب سینما و هنر انسان ها هستند، که متناسب با ذهنیت، پیشینه، دانش و پایگاه هویتی خود برداشت های متفاوتی دارند. موفقیت در این حوزه زمانی صورت می‌گیرد، که مخاطب را وادار کنيد معنایی را که مدنظر شماست برداشت کند. ما می‌خواهیم در سینمای دینی اعتقاد و باور را به تصویر بکشیم. یکی دیگر از کارهایی که در این مسیر با آن دچار مشکل هستیم؛ تعادل بین دین و هنر است و اگر به آن توجه نشود ما را دچار آسیب می‌کند. وی با اشاره به اهمیت ایده در سینمای دینی، گفت: یکی از ویژگی های ایده برخورداری از جامعیت و منطق سینمایی است. در غیر این صورت به نتیجه نمی‌رسد. ایده باید قابلیت طرح در ظرف سینما را داشته باشد و به یک داستان منطقی تبدیل شود. سپس بتوان یک طرح کلی از آن نوشت و به یک فیلم نامه تبدیل کرد.